

John Fogerty
visitarà per
primer cop
Catalunya al juliol

● **Barcelona.** El cantant i compositor de la llegendària Creedence Clearwater Revival, John Fogerty, després de més de quaranta anys de trajectòria professional, debutarà als escenaris catalans el 14 de juliol que ve, al Sant Jordi Club de Barcelona. Fogerty, aquests últims anys, ha emprès unes quantes gires (l'última, per presentar *Revival* juntament amb clàssics seus com ara *Proud Mary*, *Fortunate son* i *Have you ever seen the rain?*), però mai fins ara no havia fet parada a l'Estat espanyol. Les entrades encara no s'han posat a la venda. / EL PUNT

Pet Shop Boys
actuaran al Poble
Espanyol, i
Animal Collective,
al festival Sònar

● **Barcelona.** El duo britànic Pet Shop Boys tornarà a Barcelona el 7 de juliol que ve, quan presentarà –al Poble Espanyol de Montjuïc– les cançons de *Yes*, el seu últim disc, publicat fa dues setmanes i coincidint amb els vint-i-cinc anys de trajectòria de la formació. Les entrades, a 38 euros més despeses de distribució, es posen avui a la venda. D'altra banda, el festival Sònar va anunciar ahir la incorporació al programa del grup nord-americà de pop d'avantguarda Animal Collective, que presentarà *Merryweather post pavillion*. / EL PUNT

Àngel Burgas explora el dolor com a espectacle en la seva segona novel·la

«L'habitació d'en Beckwitt» s'endinsa en el trauma familiar amb recursos del «thriller»

EVA VÀZQUEZ / Girona

● Després de *La fi d'Europa* (2006), Àngel Burgas (Figueres, 1965) torna a la novel·la per a adults, un aclariment del tot superflu si no fos per la identificació de l'autor amb la narrativa

juvenil de gran èxit, amb *L'habitació d'en Beckwitt* (Empúries), una exploració del trauma i les estratègies per afrontar-lo a través del món que envolta un vell actor nord-americà de passat sordid que passa els seus últims dies re-

fugiat a la soledat daurada de Roses. Entre l'exhibicionisme i el pudor, Burgas confronta dues maneres d'assumir el dolor, com a pura representació i com a ferida lacerant, un xoc en què «acaben perdent els mateixos de sempre».

Ben Beckwitt és una antiga glòria del cinema que viu retirat en una urbanització de Roses, lluny de la família i dels fills, que mai no el visiten, acompanyat només d'una cuinera, un xofer i una noia del poble, Judit Morató, contractada com a assistenta, tot i que més aviat la utilitza com a confident de les seves obscures obsessions. Un dels seus fills, Samuel, convertit en un artista d'èxit a Londres, intenta exorcitzar el dolor engendrat per aquest pare de jocs pèrfids i sempre absent submergint-se en el local de moda de Fancy Rodríguez, una fantasia de cartró pedra on ni tan sols les cambres semblen reals, però sobretot projectant en el seu nebot, acabat d'arribar dels Estats Units, un instint de protecció que ja creia interiorment atrofiat. Melvin, més que nebot, probablement és germà de Samuel, però a aquest esquàlid adolescent les terboleses familiars no el preocupen gaire, tan poc en tot cas com el fet de despulgar-se davant una *web-cam* per vendre el seu cos en una empresa de xats eròtics per internet, on tindrà per company de sessió un jove rus atrapat per les màfies del seu país i, també, per un irreprimible desig de redempció. Tots, en certa manera, trafiquen amb la seva privacitat, amb els seus fantasmes del passat,

Àngel Burgas, el març passat, quan va presentar el llibre a La 22 de Girona. / EUDALD PICAS

i tots busquen, perquè encarna la intimitat que els ha estat negada, la companyia de Judit Morató, aquella noia equànime i reservada que guarda a dins un trauma infinitament més infame que el que cap d'ells pugui imaginar. De fet, al llarg del llibre, es transformen amb el seu contacte, accentuat amb els canvis de veu narrativa: prenen una altra dimensió moral.

«M'agradava explorar el contrast entre aquest mostrar i aquest ocultar, la distància que separa la representació de la veritat», explica Àngel Burgas, que ha situat tots els seus personatges en espais tancats, quasi teatrals, les seves ha-

bitacions, des d'on exhibeixen el seu dolor, o s'hi retrauen com animals engabiats: l'apartament aïllat al Puig-rom de Ben, el taller i el local nocturn de Samuel, la cabina eròtica de Melvin, els sordids salons dels nous rics de l'avinguda Nevski on els germans Alexei i Misha descobreixen el preu de la misèria i la depravació. Tots els personatges arrossegueu algun trauma i tots s'hi acaben afrontant per descobrir-se vulnerables, com en l'escena central en què Judit revela finalment el seu, i que va obligar Burgas a anar parant mentre l'escribia per agafar aire. «Necessitava controlar al màxim l'emoció contin-

guda en aquella confessió, aquella tensió reprimida durant tant de temps.» La mateixa novel·la participa de l'afició al simulacre a través de diversos *cameos* hollywoodians d'actors com ara Keanu Reeves, Gwyneth Paltrow o Scarlett Johansson, però també de la francesa Myriam Mézières, l'única presència *real* entre tanta estrella fictícia, perquè de fet va estar convidada a casa d'Àngel Burgas fins fa pocs dies: «Ens coneixem de fa temps, i estava anguiada perquè a París no es podia concentrar per escriure un nou guió, així que li vaig oferir el meu apartament. Citar-la era gairebé obligat.» Però per

més que en la novel·la es plantegi el dilema «sobre com som realment i com ens veuen els altres», més enllà de qualsevol joc de màscares, «a qui li toca el rebre és als desgraciats de sempre», diu l'escriptor a propòsit de la trama d'una novel·la que, a mesura que avança, pren tints de *thriller*. «Una cosa és presentar la teva visió de la vida, i l'altra és presentar-la tal com voldries que fos»: aquesta és la principal diferència entre escriure per adults o per a joves, admet aquest autor que arrasa amb títols com ara *Segon trimestre* (n'ha venut 4.000 exemplars de la traducció al castellà en només dos mesos), *Una cançó per a Susanna* o *El club de la cistella* (Premi Folch i Torres).

Com en el cas de *La fi d'Europa*, també aquest cop ha situat l'acció lluny de Catalunya, per relativitzar la importància del lloc, afirma, per tenir perspectiva, però també com «una forma de fugida», la mateixa que fins ara li ha impedit ambientar cap dels seus relats a Barcelona. L'única excepció a aquest despreniment geogràfic continua sent Roses, el municipi dels estius de la infància, que ja ha aparegut en altres dels seus llibres i on té previst presentar la novel·la divendres de la setmana vinent, dia 17, al vestíbul del teatre.

L'IEC homenatja Anglada en el desè aniversari de la seva mort

EL PUNT / Barcelona

● L'Institut d'Estudis Catalans ha presentat l'exposició *Maria Angels Anglada, 1930-1999. Vida i obra*, que repassa la vida i el llegat literari de l'escriptora vigatana establerta a l'Empordà, membre de l'IEC i vicepresidenta de la Secció Filològica entre els anys 1998 i 1999. La mostra, que es podrà veure fins al 29 d'abril a la seu de l'IEC i que després

serà itinerant per diverses poblacions catalanes, entre les quals hi ha Girona (maig), Vic (octubre) i Figueres (novembre), consisteix en una trentena de plafons que reproduïen de manera cronològica els moments clau de la vida de l'autora de *Les closes* i *El violí d'Auschwitz*, il·lustrats amb textos i fotografies, algunes inèdites, procedents de l'arxiu familiar. Aquesta part es comple-

menta amb un audiovisual que presenta entrevistes emeses a la ràdio i la televisió i dues vitrines en què s'exhibeixen documents i objectes personals de l'escriptora, de qui aquest any se celebren els deu anys de la seva mort, el 23 d'abril de 1999 a Figueres. Els comissaris de l'exposició són Mariàngela Vilallonga, directora de la Càtedra Anglada de la Universitat de Girona, i Lluís Rius.

Mariàngela Vilallonga i Lluís Rius, comissaris de l'exposició itinerant. / EL PUNT